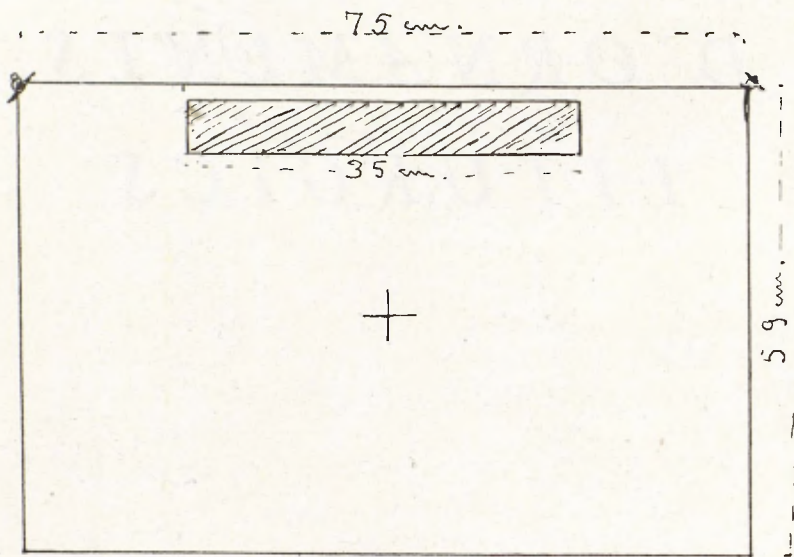

P A T R O N S
PER A LA CONFECIÓ
D'ORNAMENTS
LITÚRGICS

Patró d'Amicte

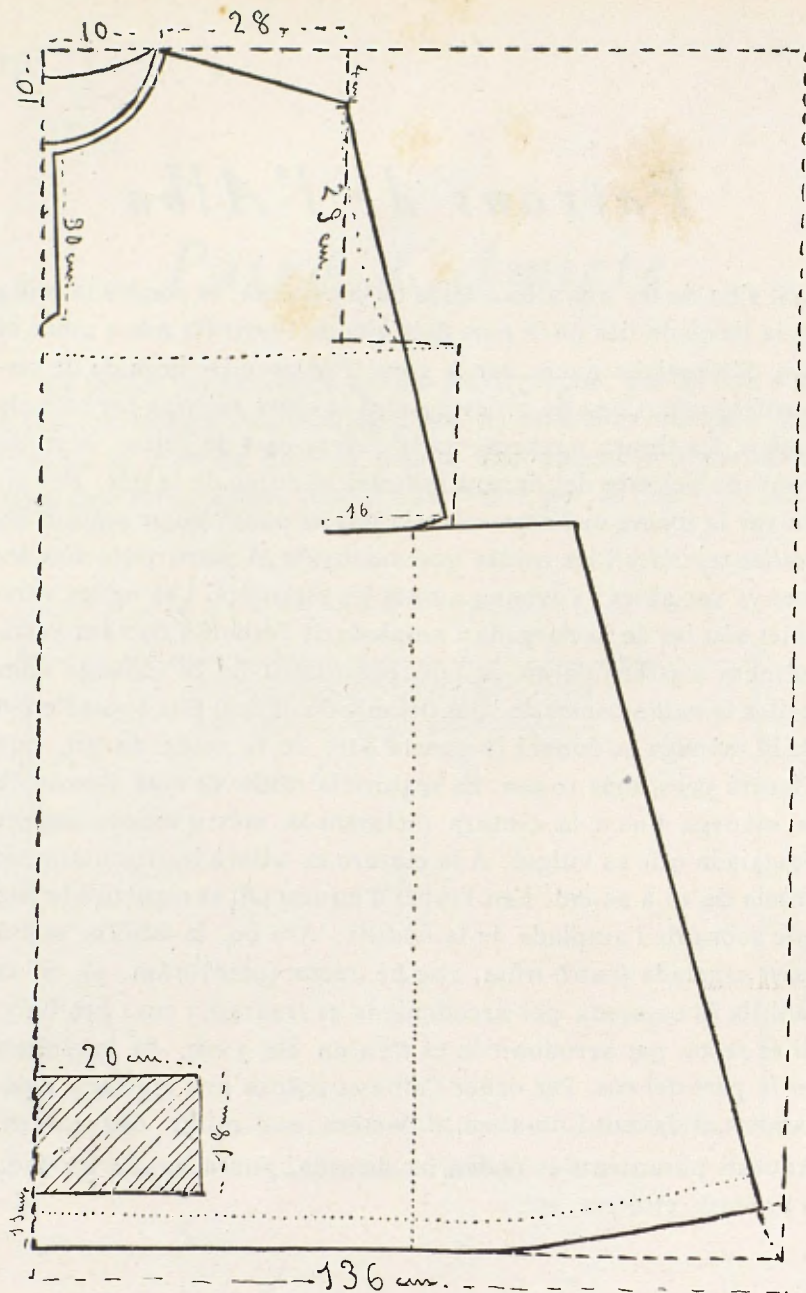
Es tallarà un rectangle de tela d'uns 75 cm. per 59 cm. i tot a l'entorn es farà una vora de 3 cm. Al centre es marcarà una creu i a la vora de dalt es posarà una aplicació o parament igual que els de l'alba, però d'uns 35 cm. per 10 cm.

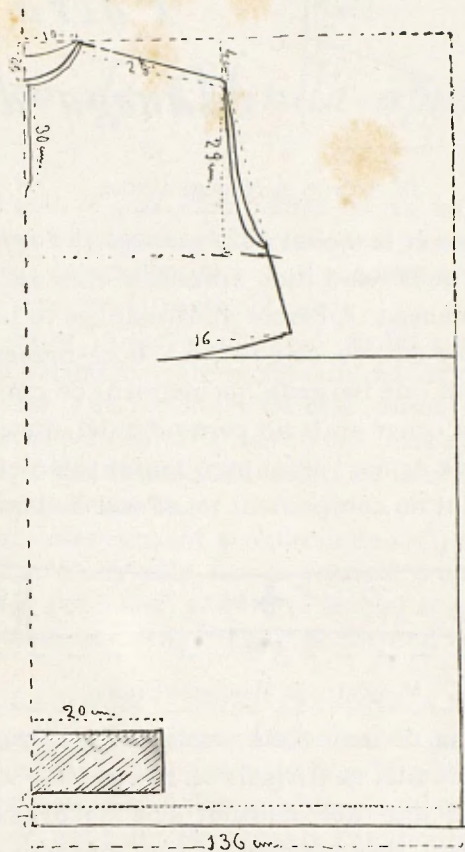
1.—Patró d'amicte

Patrons de l'Alba

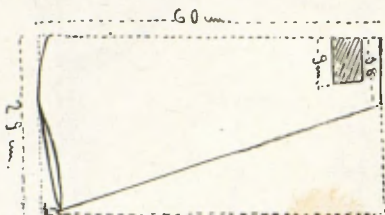
Si s'ha de fer una alba a mida de la persona, es pendrà la mida de la llargada des de la part més alta de l'espatlla fins a sobre el peu. S'afegeixen 9 cm. per la vora. Per prendre la mida de circumferència o siga de pit es passarà la cinta mètrica per sota els braços. La figura 1 representa la quarta part de l'alba; la ratlla trencada del mig del davant indicarà el doble de la tela. Per dibuixar la forma de l'alba sobre la tela es podrà guiar seguint les *ratlles seguides* i les mides que assenyala el patró puix són les menys variables i s'avenen a totes les estatures. Les mides variables són les de la llargada i amplada de l'espatlla baixant verticalment s'assenyalaran 29 cm. per l'escot de la mànega com indica la *ratlla trencada*. Des del mig de davant fins a sota l'escot de la mànega es donarà la quarta part de la mida de pit, que s'haurà pres, més 10 cm. Es seguirà la ratlla de sota l'escot de la mànega fins a la cintura inclinant-la més o menys segons l'esgaiada que es vulgui. A la cintura es tallarà horitzontalment la tela de 16 a 20 cm. i en l'espai d'aquest tall es repartirà la tela que sobra de l'amplada de la faldilla. Ara bé, la faldilla podrà ésser esgaiada (patró núm. 2) o bé recta (patró núm. 3). Si la faldilla és esgaiada per arrodonir-la es treuran 3 cm. per baix. Si és recta, per arrodonir-la es treuran els 3 cm. de la cintura en la part del cos. Per ornar l'alba es col·loca una aplicació o parament al davant i un altre al darrera que midin uns 40 cm. Aquests paraments es poden fer de seda, punta, malla brodada o brodats, etcètera, etc.

11.—Patrò d'Alba

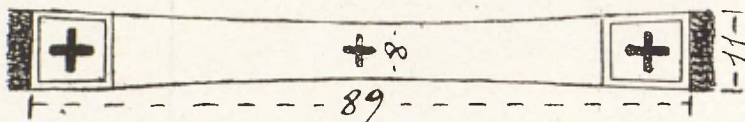
III.—Patr6 d'Alba

Patró de Mànega d'Alba

IV.—Patró de Mànega d'Alba.

Aquesta figura és la meitat de la mànega. La *ratlla trencada* indica el doble de la tela i junt amb les *ratlles seguides* indica la forma de la mànega. A l'escot de la mànega se li donarà forma traient quatre cm. de caiguda. La boca-mànega tindrà 18 cm.; l'escot 29 cm.; de llargada normalment 60 cm. El puny de la mànega es pot ornar amb un parament del mateix estil i color dels altres que ornem l'alba, però tenint solament 18 cm. de llargada i per tant no comprénent tot el volt de puny.

V.—Patró de Manípul i Estola.

El *manípul* ha de tenir 8 cm. en la part del mig per 11 cm. en els extrems. El total de llargada serà de 89 cm. sense comptar el serrell. En el mig del manípul s'ha de brodar o aplicar una creu: les creus dels extrems no són manades i per tant es deixen al criteri estètic del confeccionador. Per subjectar el manípul al braç no es posa fiador de passamaneria, sinó que a una mida regularment justa per a passar-hi el braç es fan dos punts de cosit ben forts.

L'*estola* serà igual al manípul quant a l'amplada, però tindrà una llargada de 2'34, sense contar el serrell dels extrems. Cal pensar que l'estola ha de sortir per davall de la casulla,

Patró de Casulla apuntada

Coll.—El coll té una escolladura de 24 cm. d'ample, que baixa pel davant 12 cm. i pel darrera un centímetre i mig o dos. De manera que en conjunt tota l'escolladura serà d'uns 64 cm. suficient per a poder-hi passar el cap.

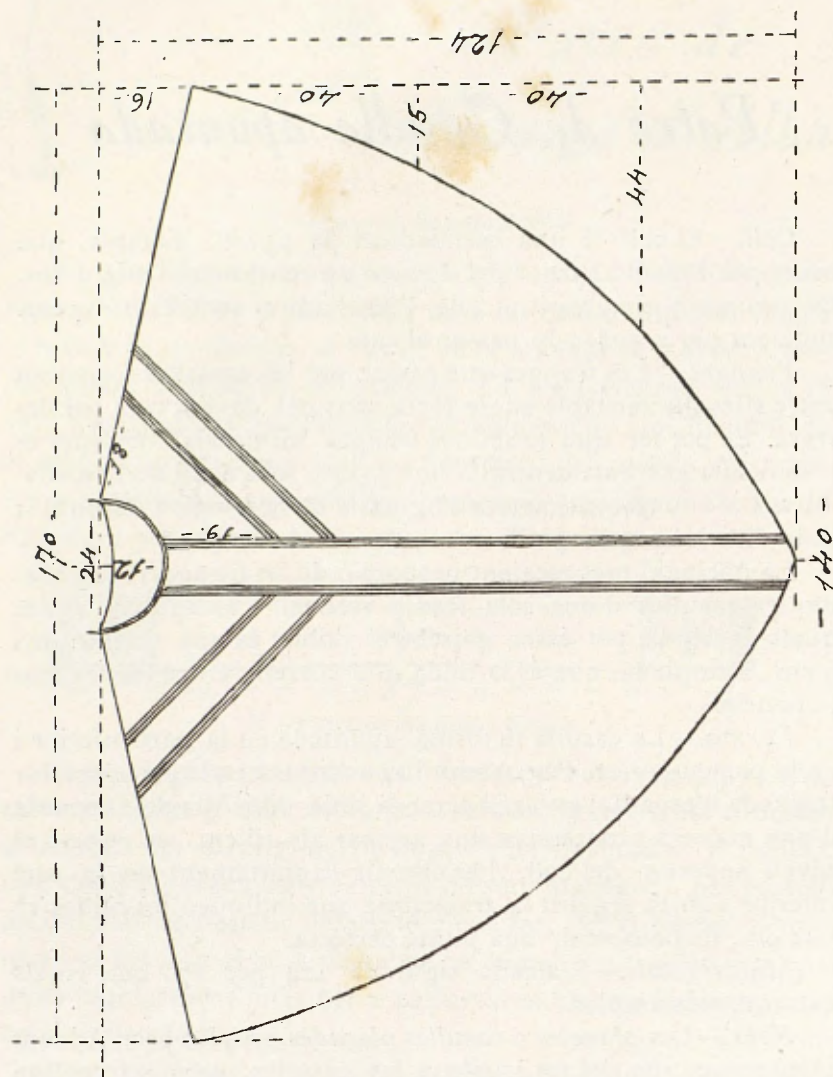
Franges.—Les franges que passen per les espatlles formaran entre elles un veritable angle recte, tant pel davant com pel darrera. Es pot fer que ambdues franges humerals i oblíques es trobin sota la franja central a uns 19 cm. més avall de l'escolladura, i a uns 18 centímetres als costats de la mateixa damunt la línia divisòria de l'espatlla.

La normal i més escaient proporció de les franges (exceptuades les casulles d'una sola franja vertical o escapulari, en les quals la franja pot ésser gairebé el doble) és que tinguin uns 9 cm. d'amplada, que és la mida més corrent entre les franges industrials.

Forma.—La casulla té forma apuntada en la part inferior i en la part superior. Per obtenir l'apuntament en la part superior (baixada d'espatlla) es farà baixar la línia divisòria de l'espatlla d'una manera progressiva fins arribar als 16 cm. en relació al nivell superior del coll. Per obtenir l'apuntament en la part inferior s'anirà seguint la trajectòria que indiquen les mides 15 i 44 cm. fins a obtenir una punta perfecta.

Mides totals.—L'alçada sigui de 124 per 170 cm. en els extrems més amples.

Nota.—Les *planetes* o casulles plegades pròpies per l'Advent i Quaresma són del tot iguals a les casulles, però s'arplega la roba per davant i es sosté així plegada per medi d'uns gafets fins a l'alçada on es creuen les franges de la casulla.

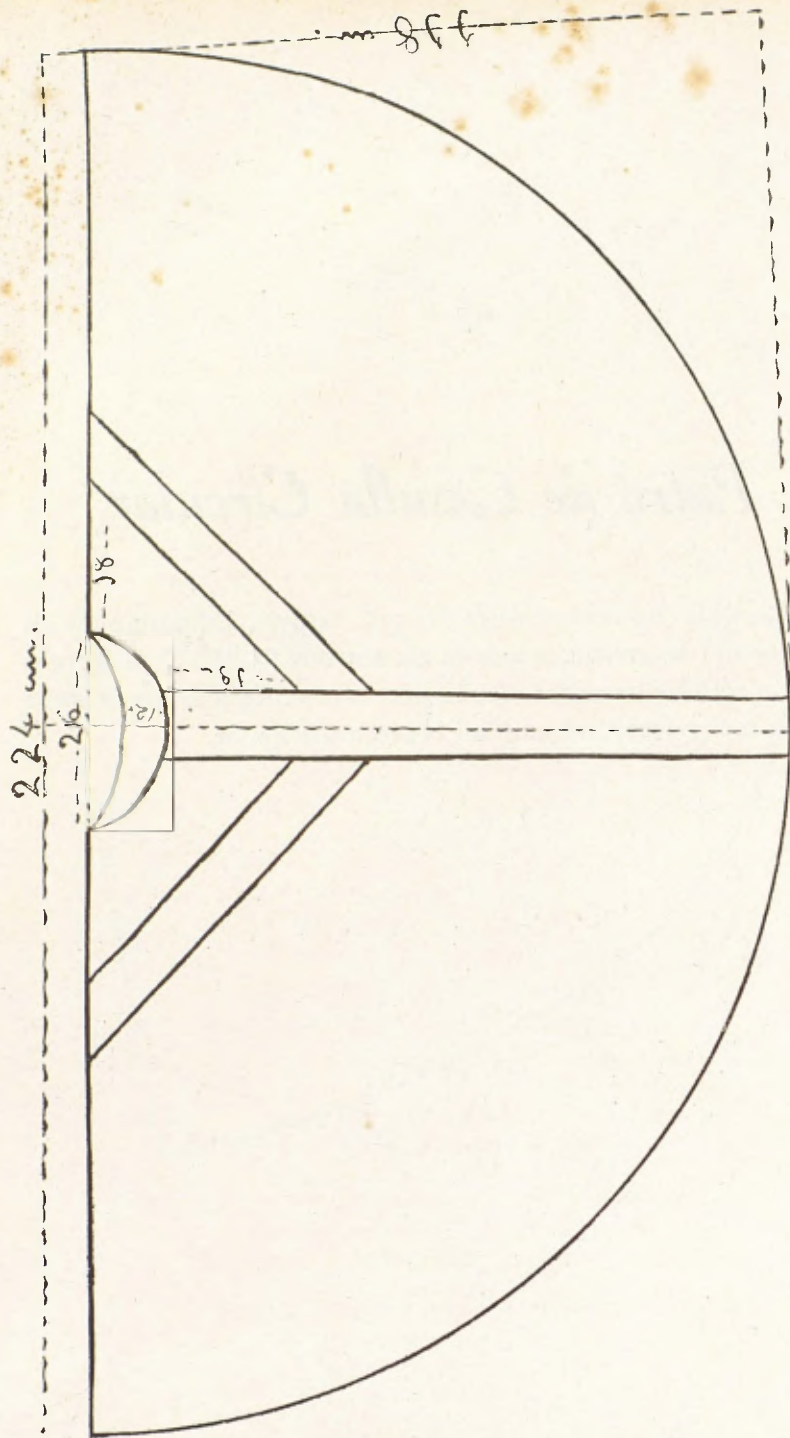
VI.—Patr6 de casulla apuntada.

Patró de Casulla elíptica

Totes les indicacions que hem donat per la casulla gòtica valen exactament per la casulla elíptica, llevat que es suprimeix la punta inferior i se l'arrodoneix esmotxant amb menys profunditat la roba i així com en l'anterior la línia de l'esmotxament passava pels 15 i 44 centímetres en relació a la línia que cau de l'extrem superior de la casulla, en aquest patró la línia passa pels 15 i 35 cm. descrivint al punt inferior una secció de circumferència.

Patró de Casulla Circular

Les mides de l'esbocadura del coll, mides i collocació de les franges són les mateixes que en els patrons I i II. El tallat general d'aquesta casulla és facilíssim: cal només prendre la mida com a radi i descriure amb ell la circumferència.

VIII.—Patrón de Casulla circular

Patró de Dalmàtica

Coll.—El coll de la dalmàtica té una escolladura completament igual al de la casulla, de manera que no hi ha d'haver talls als costats ni presilles per a cloure aquests talls, com se sol fer en les dalmàtiques modernes

Mànegues.—Fins als 33 cm. de distància, des del mig del coll, es farà baixar suaument 6 cm. en direcció a la boca-mànega començant des del punt més alt de l'escotadura per tal de resoldre la configuració de l'espatlla i trobar la línia superior de la mànega.

Les mànegues són *veritables mànegues* les quals tindran 35 centímetres de boca-mànega, i en llur part inferior tindran també 35 centímetres de llargada venint a caure a mig braç.

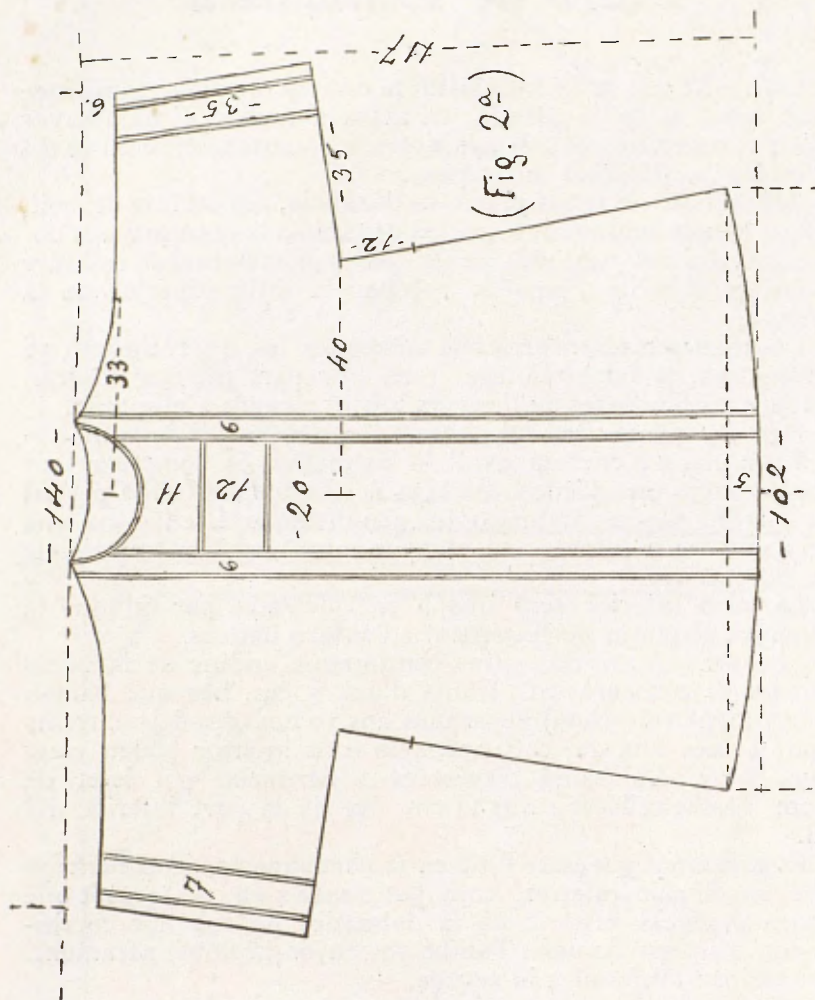
Part inferior.—Des del punt de l'angle inferior de la mànega fins a uns 12 cm. en avall la dalmàtica és completament tancada com una túnica. Aquí es fa una bona presilla per tal que puguin fer-se fàcilment les genuflexions, i se li dóna una inclinació cap a enfora, fins atènyer entre un i altre extrem els 102 centímetres.

La vora inferior serà uns 5 cm. ovalada per tal que la dalmàtica s'apliqui perfectament a l'entorn del cos.

Franjes.—A uns dos o tres centímetres endins de la boca-mànega es col·locarà una franja d'uns 7 cm. Les que baixen verticalment (els *clavi*) separades uns 20 cm. des dels extrems o punts més alts del coll fins a la vora inferior poden ésser d'uns 6 cm. La franja travessera o *parament* pot ésser de 12 cm. i ésser col·locat a uns 11 cm. des de la part inferior del coll.

El parament pot ésser únic en la part superior ja esmentada o bé en la part inferior, com pot veure's en un gravat que ilustra el procés històric de la dalmàtica en son lloc corresponent d'aquest Anuari. També pot haver-hi doble parament, el superior i l'inferior a la vegada.

Mides totals.—117 cm. d'alsada per 140 en els extrems més amples. En aquest Patró de Dalmàtica Litúrgica no hi va collarí com en les modernes. El collarí en aquesta indumentària litúrgica és format pel parament de l'amicte.

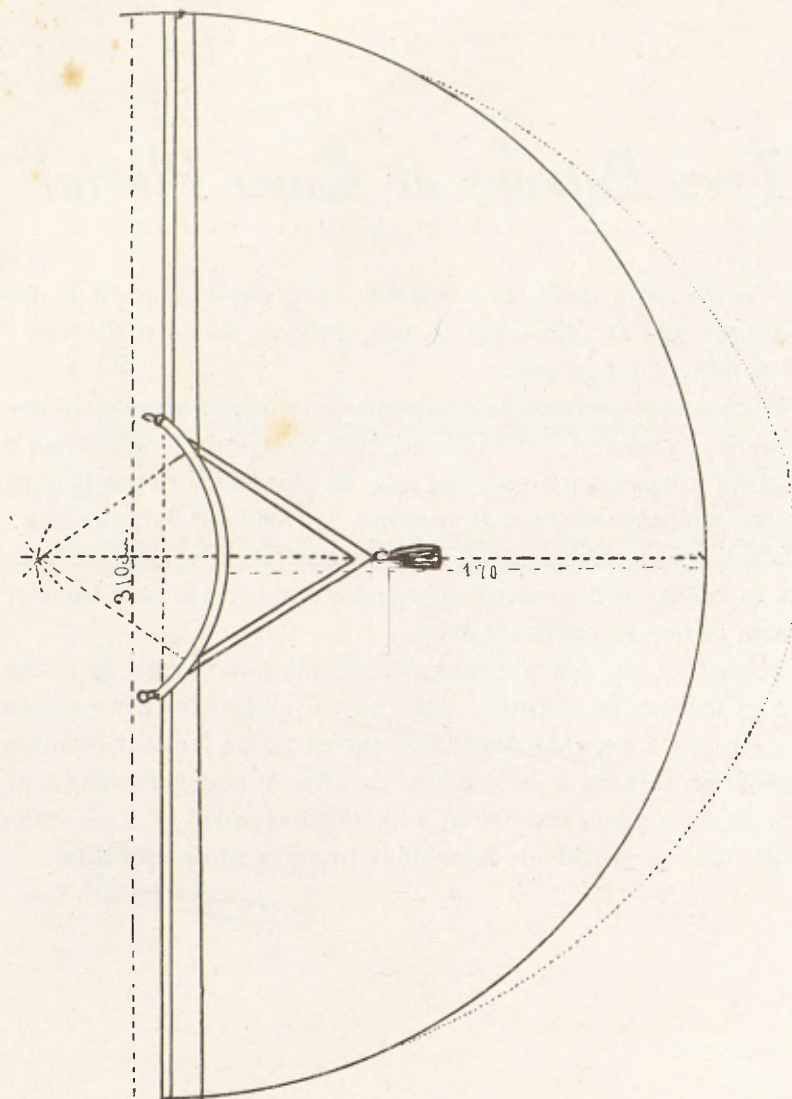
IX.—Patr6 de Dalm6tica

Tres Patrons de Capa Pluvial

Si es vol fer a mida, es prendran les mides de la persona des de la nuca fins al taló, i des del punt més alt de l'espatlla, passant sobre el braç al peu.

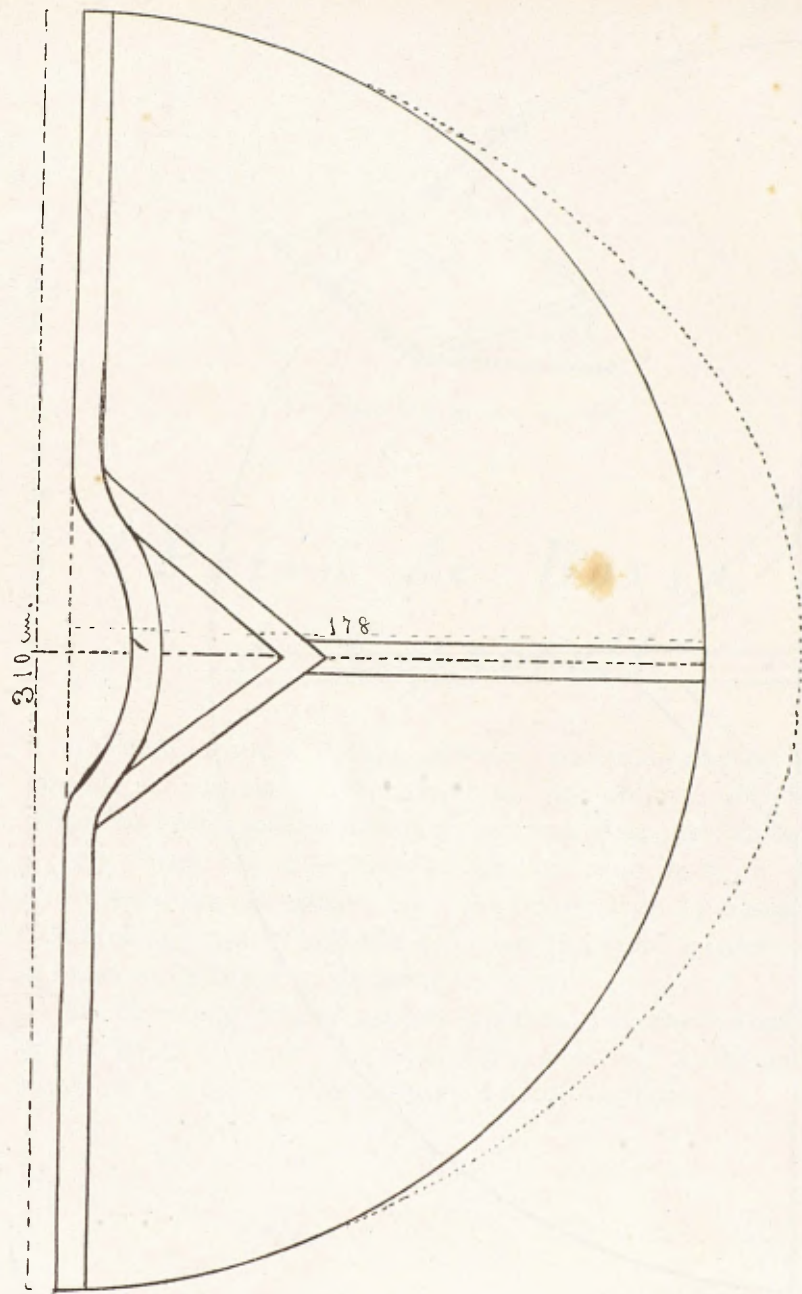
Donem tres patrons que responen a la forma *menys deformada* de la veritable capa pluvial; tots tres patrons poden ésser de franja recta o amb escot de coll, en aquest últim cas la capa s'aplica molt millor sobre la persona. L'alçada i llargada normals són les mateixes en tots tres patrons tal com s'indica. Si la capa es vol fer amb ròssec s'allargarà a discreció la part inferior tal com indica la *ratlla de punts*.

El patró 1 és per a caputxó veritable posat arran de franja tal com trobem en pintures dels nostres retaules. Els patrons 2 i 3 són per a caputxó decoratiu que es podrà fer amb franges iguals o semblants a les de les casulles i podrà formar o bé força de dues puntes (patró 2) o bé de tres (patró 3). Les franges de l'obertura podran ésser de la mateixa mida i qualitat.

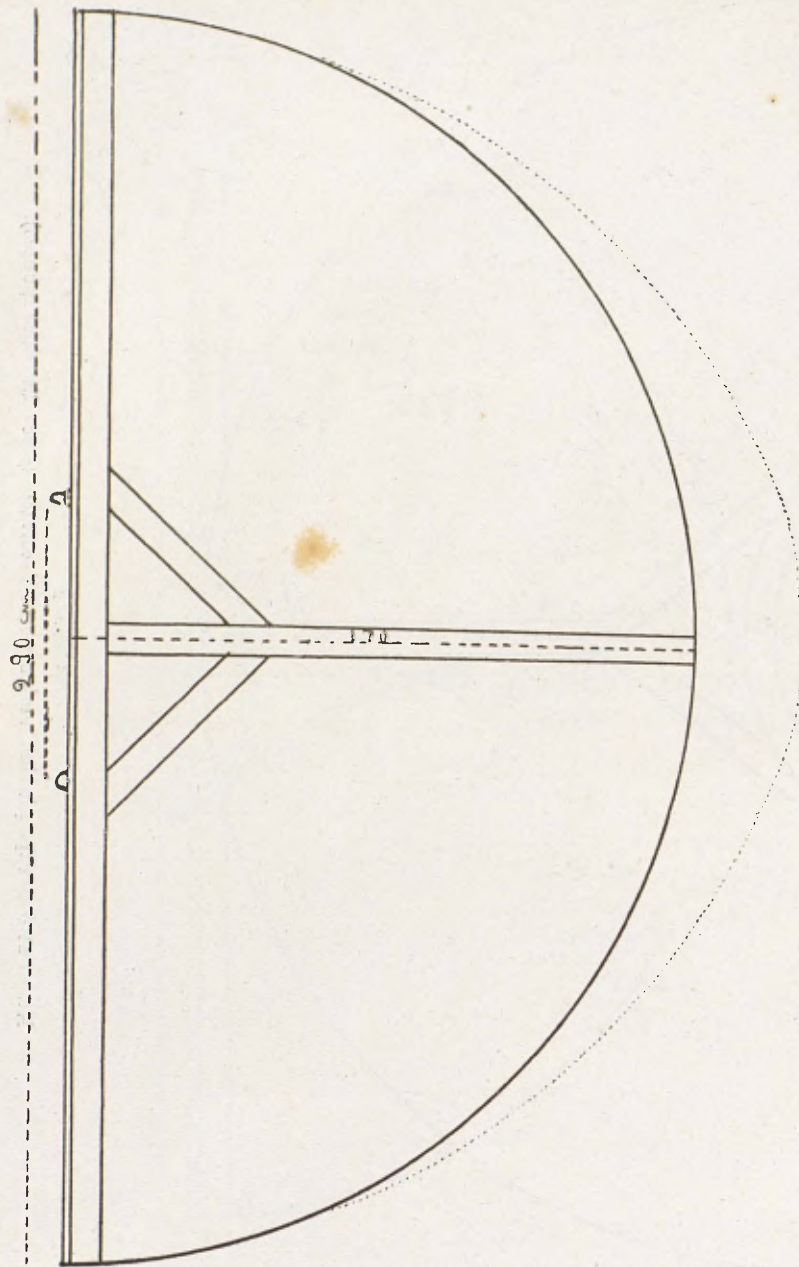
CAPA I

X.—Patrò de capa pluvial, amb caputxó veritable.

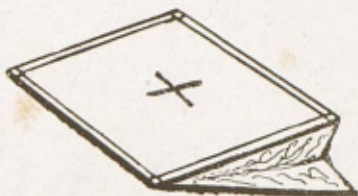
CAPA 2

XI.—Patró de capa pluvial, amb caputxó decoratiu (forca de dues puntes).

CAPA 3

XII. — Patró de capa pluvial, amb captxó decoratiu (forca de tres puntes).

VII.—Patró de Bossa de Corporals.

Patró de Bossa de Corporals

Tal com mostra el dibuix, la bossa dels corporals ha d'ésser tancada per tots els costats menys un. Es millor suprimir la tanca, les borles i altres detalls de passamaneria que s'acostuma a posar en les bosses modernes. N'hi ha prou amb un viuet d'or o seda que ressegueixi els quatre costats de la bossa. Es col·locarà una creu al bell mig de la part superior. L'interior de la bossa ha de folrar-se de blanc.

El *cobri-calze* és igual que els moderns; per raons d'estètica es farà bé de suprimir els galons d'or, i si es vol, també es pot suprimir la creu que s'hi acostuma brodar o aplicar.